

N:o 35.

Af herr **Jehander**, *angående skrifvelse till Konungen i fråga om inskränkning af rätten till utskänkning å lägerplatser af vin och starkare maltdrycker.*

Sedan flere år tillbaka har bland vårt lands befolkning den åsigten allt mera utbredd sig, att en inskränkning i rättigheten att försälja vin och starkare maltdrycker å lägerplatserna, der landets ungdom vapenöfvas, är af behovet påkallad. Särskildt å söndagarne, då en mängd ungdom icke allenast från kringliggande bygder utan äfven från ganska långt aflägsna trakter samlas å ifrågavarande lägerplatser, har genom en sådan utskänkning ofta vållats obehagligheter af mångahanda slag, hvarigenom ungdomen inledts i frestelser, som för mången haft svåra följder med sig. Med ledsnad och oro hafva föräldrar och målsmän erfarit detta, och då jag tror, att det skulle helsas med stor glädje bland allmänheten, om en välbehöflig förändring derutinnan kommer till stånd, får jag vördsamt hemställa, att Första Kammaren för sin del måtte besluta,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, det täcktes Kongl. Maj:t efter utredning taga i öfvervägande, huruvida ej utskänkning å lägerplatser af vin och starkare maltdrycker må kunna varda förbjuden under sön- och helgdagar

utom vid måltider till spisande gäster, samt att, derest en dylik reform ej i sin helhet skulle kunna genomföras, förrän en alkoholgräns emellan starkare och svagare maldrycker blir lagstadgad, äfven så fort ske kan draga försorg om en lagändring i berörda syfte.

Stockholm den 1 mars 1901.

C. Jehander.